

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة د نې كمر غه ژوند لپاره ګټوري وسيلي

د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې

ليکوال

شيخ عبد الرحمن بن ناصر سعدي (رحمه الله)

سريزه

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده وعلى آله وصحبه أجمعين ومن تبعه بإحسان إلى يوم الدين أما بعد:

دغه مبارکه رساله چې په: (د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې) نومول شوې ده، د ريښتيني نېکمرغۍ معنی روښانه کوي، کوم چې پدې ژوند کې د هر انسان تر ټولو اوچته موخه ده، د نېکمرغۍ په مفهوم کې مختلف نظرونه شتون لري، او دا چې څنگه ترلاسه کېږي. ځيني يې د مال په راټولولو او هغې ته په وده ورکولو کې لټوي، او ځيني يې د بدن په سلامتۍ او د هيوادونو په امنيت کې لټوي، او ځيني يې په حلال رزق او ګټورې پوهې لاسته راوړنو کې لټوي، او ځيني يې په ريښتيني ايمان او صالح عمل او استقامت کې لټوي، او هېڅ ممانعت نشته چې ياد مفااهيم د نېکمرغۍ په مفهوم کې داخل شي، په داسې حال کې چې د شرعي قواعدو او ضوابطو سره اړخ ولگوي، مګر نېکمرغي په دوه برخو وېشل شوې ده: دنيوي لنډمهاله نېکمرغي چې متغير او لنډ عمر لپاره محدوده ده.

تل پاتې نېکمرغي چې هېڅکله نه قطع کېږي او هېڅ حدود نلري.

او دواړه نېکمرغۍ د يو بل سره تړلي دي، ځکه چې د دنيوي نېکمرغۍ د آخرت نېکمرغۍ سره تړاو لري، نو په دنيا او آخرت کې کامله او نېکه نیکمرغي هغه ده چې الله تعالی له متقيانو مومنانو څخه راضي وي، څرنگه چې الله تعالی فرمايي:

(من عمل صالحاً من ذکر أو أنثى وهو مؤمن فلنحيينه حياة طيبة ولنجزينهم أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون)

من عمل صالحاً من ذکر أو أنثى وهو مؤمن فلنحيينه حياة طيبة ولنجزينهم أجرهم بأحسن

(ما كانوا يعملون)

چا چې نېک عمل وکړ، که نارينه وي که ښځينه خو چې مومن وي نو حتماً به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او (آخرت کې به) د هغو نېکو عملونو چې دوى به کول، ښه بدله (ورکړو).

[سورة النحل آية رقم 97].

گرانه وروړه! څه فکر کوي چې نېکمرغي څه شی دی؟ او څنگه تر لاسه کېږي؟ او بدبختي څه شی دی؟ او موږ له هغې څخه څنگه ځانونه وساتو؟!!!

نېکمرغي د الله تعالی او د هغه د رسول کریم محمد صلی الله علیه وسلم په اطاعت کې را نغښتل شوی ده.

همدارنگه، ټوله بدبختي د الله او د هغه د رسول په سرغړونه کې را نغښتل شوې ده، الله تعالی فرمایي:

(ومن يُطِيعِ اللهَ ورسوله فقد فاز فوزاً عظيماً)

(ومن يُطِيعِ اللهَ ورسوله فقد فاز فوزاً عظيماً)

او چا چې د الله او د هغه د رسول خبره ومنله نو په رېښتیا هغه بری وموند، لوی بری). [سورة الأحزاب: آية رقم 71]. او الله تعالی فرمایلي:

(ومن يعص الله ورسوله فقد ضلّ ضلالاً مبيناً)

(ومن يعص الله ورسوله فقد ضلّ ضلالاً مبيناً)

او څوک چې له الله او د هغه له رسوله سرغړونه وکړي، نو هغه بې لارې شو په یو [څرگند بې لاريتوب سره]. [سورة الأحزاب: آية رقم 36]

دغه کتاب (د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې) چې موږ سره دی د ښاغلي الشیخ علامه: عبد الرحمن بن ناصر بن عبد الله السعدي - رحمه الله - لیکنه ده، چې اته فصلونه لري، او په هغې کې هغه اسباب چې د واقعي نېکمرغۍ سبب ګرځي بیان کړي دي، او دې نېکمرغۍ ته درسيډو طریقي او وسایل او اسباب چې پر شرعي دلایلو چې له کتاب او سنت څخه سرچینه اخلي ولاړ دي، ترڅو د نېکمرغه ژوند لپاره سمه لاره ترسیم کړي چې هر مسلمان یې په لټه کې دی، او دا چې مسلمانان ټولنه د یادې لارې په تعقیبولو سره خپل ژوند په بصیرت او روښنایي کې تنظیم کړي.

د اسلامي چارو اوقاف دعوت او ارشاد وزارت د فعالیتونو څخه چې د صحیحو معلوماتو او د خلکو پوهاوی دی، دغه کتاب غوره شوی دی ترڅو د خپلو ګټورو خپرونو څخه یوه خپرونه وي، او په دې ژوند کې چې ستونزو او کړاونو څخه ډک دی لارښود او مرشد وي.

د لوی او ځواکمن الله څخه غواړو چې هغه کسان چې دغه کتاب یې لیکلی او د چاپ او نشر او ډیزاین په چارو کې یې زیار ویستلی او هڅه یې کړې ده او یا یې په دې کار کې

مرسته کړې ده ډېر اجر او ثواب ور په برخه کړي، او الله تعالی د نېغې لارې توفیق ورکونکی او لارښود دی، او هغه زموږ لپاره کافي او غوره وکیل دی.

وصلی الله وسلم وبارک علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.

دکتور. عبد الله بن احمد زید

د وزارت د چاپ او نشر د چارو مرستیال

د لومړي چاپ سریزه

دغه رساله چې زموږ سره ده د ریښتیني نیکمرغۍ تر نامه لاندې واضحي کړېښي ترسیموي کوم چې هر انسان یې په لټه او هڅه کې دی، چې د بشري له تمایل څخه لرې او د قرآن عظیم او د حکمت څخه ډک نبوي لارښوونو او قوي دلایلو باندې په اعتماد سره دغه کړښي او زاویې ترسیموي. او همدغه .. هماغه نیکمرغي ده چې مؤمن انسان یې په لټه کې وي، او مؤمنه ټولنه یې احیا کوي، ځکه دا یوازینی لار ده چې د خپل د ژوند مسیر د الله تعالی په رضایت او له هغه څخه په وېره کې تنظیموي.

د دې رسالې لیکوال د فضیلت وړ، شیخ، عالم، او علامه (عبد الرحمن بن ناصر بن عبد الله آل سعدي) دی، چې د سعودي عربستان د نجد په سیمه کې د القصیم په عنیزه ښار کې زېږېدلی دی، هغه ماشوم و چې مور او پلار یې وفات شوي وو، خو د علم په زده کړه کې یې ډېر هوښیارتیا او علاقه درلوده، په کم عمر کې یې د قرآن کریم حفظ پیل کړ، تر دې چې په دولس کلنۍ کې یې بشپړ کړ، وروسته له هغې څخه د علم په لټه کې شو او د خپل هیواد له علماوو او نورو هغو علماوو څخه چې سعودي ته راغلي وو علم زده کړو، نو د زده کړې په برخه کې یې هڅې پیل کړې تر دې چې په لویه او پراخه پیمانه د علومو او معارفو څېښتن شو.

په درې ویشټ کلنۍ کې یې د علم په زده کړه، او تدریس او له هغه څخه په ګټې اخیستنې او ګټه رسولو پیل وکړ، چې ټول عمر یې په دې برخه کې تېر کړ او ډېرو خلکو ترې زده کړه وکړه او ګټه واخیستله.

او د هغه له شپږو او استادانو څخه شیخ ابراهیم بن حمد بن جاسر و، او هغه لومړی کس و چې ده ته یې لوست کړی و.

شیخ صالح بن عثمان چې د عنیزه قاضي و، له هغه څخه یې اصول، فقه، توحید، تفسیر او عربي زده کړ، او تر مرګه پورې له هغه سره پاتې شو، او شیخ په فقه او اصولو پوره پوهه درلوده او د توحید په مسایلو کې یې پوره تجربه درلوده، ځکه چې د معتبرو کتابونو سره یې علاقه او اړیکې وې، په ځانګړي ډول د ابن تیمیه او ابن القيم له تصانیفو سره. په ځانګړي ډول د تفسیر او د هغه فنونو سره یې ډېره مینه درلوده، نو هغه یې تر هغې کچې ولوستله، چې په هغه کې یې مهارت او برلاسي پیدا کړه، او د تفسیر په برخه کې ډېر کتابونه لري:

(تيسير الكريم المنان في تفسير كلام الرحمن) په اته برخو كې.

(تيسير اللطيف المنان في خلاصة تفسير القرآن).

(القواعد الحسان لتفسير القرآن).

د هغه هغه كتابونه چې د تر لاسه كولو او گټه اخيستني لپاره يې سپارښتنه كيږي،
سربېره له هغو چې مخكې ياد شول:

الإرشاد إلى معرفة الأحكام.

الرياض الناضرة.

بهجة قلوب الأبرار.

منهج السالكين وتوضيح الفقه في الدين.

حكم شرب الدخان وبيعه وشرائه.

الفتاوى السعدية.

هغه د گټورو خطبو درې ټولگه لري.

الحق الواضح المبين بشرح توحيد الأنبياء والمرسلين.

توضيح الكافية الشافية (نونية ابن القيم).

د فقه، توحيد، حديث، اصولو، ټولنيزو څيړنو او مختلفو فتواگانو په اړه يې ډېر كتابونه
ليكلي دي.

د هغه وفات: هغه په يوه ناڅاپه، سخته ناروغۍ اخته شو، چې د هغه د مرگ لامل شو،
هغه د پنجشنبې په شپه د جمادي الآخر په درې ويشتمه نېټه په ۱۳۷۶ هجري قمري كال په
عنيزه ښار كې وفات شو، او پر ټولو هغو كسانو چې هغه يې پيژنده او يا د هغه په هكله يې
اورېدلي وو او يا يې د هغه ليكني لوستلي وو، ژور اثر او خفگان يې پرېښود، الله تعالى دې
هغه باندې لوي رحم وكړي او موږ ته دې توفيق را كړي چې د هغه له پوهې او ليكنو څخه
گټه پورته كړو. آمين.

د رياض ښار، 11 رمضان 1378هـ.

نور د چاپ او پوښ موسسه

د ليكوال سريزه

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً
عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم.

اما بعد: د زړه سکون، اطمینان، خوشحالی، او د هغې د اندېښنې او غمونو لرې کول هغه څه دي چې هرڅوک یې غواړي، او په دې سره ښه ژوند ترلاسه کېږي، خوشحالی او خوښۍ بشپړېږي، او دې لپاره دیني او طبیعي لاملونه دي، او د دې ټولو شیانو څښتن کېدل ممکنه نه ده مګر د مومنانو لپاره، او که دغه خوشحالی پرته له مومنانو نورو ته د کوم سبب له لارې پېښ شي، دا به د هغوي د عاقلانو خلکو یوه هڅه وي، حال دا چې هغوي ډېرې ګټورې، ثابتې لارې له لاسه ورکړي دي، چې د حال او راتلونکي لپاره ډېرې مفیدې تمامی دلی شي.

خو زه به په دې رساله کې د دې لوی غوښتنې او مطلب د هغې لاملونو یادونه وکړم چې زما ذهن ته راځي، کوم چې هرڅوک یې په لټه کې دي.

ځینو خلکو د دې لاملونو ډېری برخه ترلاسه کړي چې خوشحاله او ښه ژوند لري، او ځینو خلکو د دې لاملونو څخه هېڅ نه دي ترلاسه کړي چې خپل ژوند د بدبختۍ او شقاوت سره تېروي. او ځیني خلکو د دې دواړو په منځ کې دي، د هغه څه په تناسب چې په هغې کې بریالی شوی دی. او الله تعالی توفیق ورکونکی دی او هغه په خیر کې مرسته کوي او له شر څخه مخنیوي کوي.

فصل

۱- تر ټولو لوی لامل، اساس او اصل، ایمان او صالح عمل دی، الله تعالی فرمایي:

(من عمل صالحاً من ذکر أو أنثی وهو مؤمن فلنجزيه حياة طيبة ولنجزينهم أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون)

من عمل صالحاً من ذکر أو أنثی وهو مؤمن فلنجزيه حياة طيبة ولنجزينهم أجرهم بأحسن). (ما کانوا يعملون).

چا چې نېک عمل وکړ، سړی وي، یا که ښځه، په داسې حال کې چې مومن وي، نو) خامخا هرومرو به مونږ هغه ته ژوند ورکړو، ډېر پاکیزه ژوند او خامخا هرومرو به مونږ هغوی ته د هغوی د اجر جزا ورکړو د هغو تر ټولو ښو عملونو په بدل کې چې دوی به ..(کول). سورة النحل: آية 97

الله تعالی هغو کسانو ته خبر ورکوي، چا چې ایمان او نیک عمل سره یو ځای کړي، په دې دنیا کې د ښه ژوند، او په دې دنیا کې او ابدې نړۍ کې د ښه اجر ژمنه کوي.

د دې سبب روښانه دی: هغه مومنان چې په الله تعالی صحیحه عقیده لري، کوم چې نیک عمل زیاتوي، په دنیا او اخرت کې زړونه او اخلاق برابرېږي، هغوي سره هغه اصول او

اساسات شتون لري چې له هغې له لارې دوي د خوښۍ او خوشحالي، اضطراب، اندېښنې او غمونو ټول اسباب استقبالي.

دوي د خوښۍ او خوشحالي څيزونه قبلوي او د هغې شکر ادا کوي، او په ګټورو کارونو کې يې مصرفوي، نو که دوی دغه خوشحالي په دې ډول وکاروي، د هغې څخه خوښي ترلاسه کوي، او د هغې دوام او برکت غواړي، او شکر گذاران د خپل ثواب هيله لري، ډېره ستره او عظيمه ده کوم چې د هغې خير او برکت له دې خوشحالو څخه زيات دی کوم چې د دې خوشحالو ثمرات ګڼل کېږي.

دوي ګراونه، زيانونه، اندېښنې او غمونه قبلوي او څومره چې ممکن وي ورسره مقاومت کوي، او هر څومره چې کولی شي هغو کې تخفيف او کمالي راولي، او د هغه څه پر وړاندې صبر کوي چې د پېښېدو پرته بله چاره نه لري، نو په دې سره دوي د ګراونو آثار په ګټور مقاومت، تجربې، قوت ترلاسه کوي، او همدارنګه زغم او د ثواب او اجر تمه کول سختی او ګراونه له منځه وړي، او ښې هيلې او خوشحالي د ګراونو ځاي ناستي کېږي، او د الله تعالی فضل او اجر ته هيله پيدا کېږي، لکه څنګه چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم په صحيح حديث کې تعبير کړی دی چې فرمايي: **(عجباً لأمر المؤمن، إن أمره كله خير، إن أصابته سراء شكر فكان خيراً له، وإن أصابته ضراء صبر فكان خيراً له وليس ذلك لأحد إلا للمؤمن)**

«د مؤمن چارې ته حيرانتيا ده، يقيناً چې هره چاره يې په خير ده، او دا (ځانګړتيا) له مؤمن پرته د بل چا لپاره نشته، که خوشحالي ورته ورسېږي نو شکر وباسي او دا د ده لپاره خير دی، او که مصيبت ورته ورسېږي صبر کوي او دا د ده لپاره خير دی او دا د هېچا لپاره نشته مګر د مومن لپاره». (مسلم روايت کړی دی).

نو هغه صلی الله عليه وسلم موږ ته خبر راکړ چې د مومن ګټې او نیکمرغي او د هغه د عملونو ثمرې به په ټولو هغو خوشحالو او ګراونو سره چه هغه ته پېښېږي څو چنده کېږي. له همدې امله تاسو دوه کسان به ومومئ چې د ښه يا بد پېښې سره به مخ شي، خو د دواړو غبرګون د پېښې پر وړاندې د هر يو کس د ايمان او نیک عمل په تناسب توپير لري. دغه يادکس چې ياد دوه صفتونه لري، خير او شر په شکر او صبر او هر هغه شيان چې هغو پورې تړلي دي استقبالي، نو له همدې امله هغه ته خوښي او خوشحالي رسېږي، او د اندېښنې، غم، اضطراب، د ښې تنګوالي، او د ژوند بدبختۍ له منځه ځي، او په دې دنيا کې به ښه ژوند لري. او دا بل کس ښې ګڼي په شرارت، تکبر او ظلم سره استقبالي. د هغه اخلاق منحرف کېږي او هغه دغه ښې ګڼي د څارويو په څېر د حرص او بې صبرۍ سره استقبالي، او بيا هم زړه يې آرامه نه وي، بلکې له ډېرو اړخونو څخه، د خپلې خوښې شيانو د زوالېدو په وېره کې وي، او د ډېرو پېښو له مخې چې دې شيانو ته رسېږي، او له بله اړخه د نفس خواهشات حد نه لري او د نورو شيانو لپاره لېواله وي، نو ممکن چې ورته پېښ شي او ممکن چې پېښ نه شي، که په اټکل سره ورته پېښ شي، هغه به هم پرته له

اندېښنو نه وي کوم چې مخکې يادې شوي. سختی او کړاونه به په تشویش، اضطراب، بې صبرۍ، ويرې او بې قراری سره استقبالي، نو د ژوند د بدبختيو، رواني او عصبي ناروغيو، او د هغه د وېرې په اړه پوښتنه مه کوه چې هغه ته څه پېښېږي، او ممکن هغه بدترين حالت او تر ټولو وحشتناکه ستونزو ته ورسوي، ځکه چې هغه د کوم اجر تمه نه لري. او هغه صبر او زغم هم نه لري چې هغه ته د ورپېښ شوي مصيبت کې کموالی او اسانتيا راولي.

دا ټول د تجربې له مخې ليدل شوي دي، او د دې ډول يوه بېلگه، که تاسو په دې فکر وکړئ او د خلکو په شرايطو کې يې پلي کړئ، نو تاسو به د هغه مومن ترمنځ لوي توپير وگورئ چې د خپل ايمان سره سم عمل کوي، او د هغه چا ترمنځ چې د هغه په څېر نه دی، دا هغه څه دي چې دين د الله تعالی د رزق ورکولو کې پر قناعت هڅونه کوي، او هغه څه چې هغه خپلو بندگانو ته د خپل هر ډول فضل او سخاوت له لارې ورکړي دي.

که چېرې يو مومن په ناروغۍ، فقر، يا ورته پېښو اخته شي چې هرڅوک ورسره مخ دي، نو - د هغه د ايمان او هغه قناعت چې يې لري او رضايت پر هغه څه چې الله ورته ټاکلي دي - د هغه د سترگې د يخوالي سبب گرځي، او په زړه کې هغه څه نه غواړي چې د هغه لپاره نه وي ټاکل شوي، او هغه چا ته به گوري چې له هغه څخه ښکته وي، او هغه چا ته به نه گوري چې له هغه څخه پورته وي، نو ممکن د هغه خوشحالی د هغه چا له خوشحاليو څخه ډېرې وي کوم چې ټولې دنياوي غوښتنې بشپړې شوي وي، که چېرته قناعت و نه لري.

همدارنگه تاسو به هغه څوک چې د ايمان په مقتضا سره عمل نه کوي، که په يو څه فقر اخته شي، يا ځينې دنياوي غوښتنې له لاسه ورکړي، نو تاسو به هغه په خورا بدبختۍ او خفگان کې ومومئ.

بله بېلگه: که چېرې د وېرې لاملونه رامنځته شي، او انسان په تشویشونو کې اخته شي، نو تاسو به هغه څوک چې د صحيح ايمان خاوند وي، د هغه زړه به قوي، نفس به يې ډاډمن وي، د دې توان لري چې دا مسئله اداره او له دې پر او څخه چې هغه ورسره مخ شوی دی، په فکر، قول او عمل په ښه شکل تېر شي، او هغه ځان د دې ځورونکي گډوډۍ او تشویشونو لپاره مخکې له مخکې ځان چمتو کړی وي، او دغه شرايط دي چې انسان ته تسليت ورکوي او زړه يې ثابتوي.

تاسو به وگورئ هغه څوک چې ايمان نه لري د دې حالت مخالف حالت کې به وي، که چېرته وېره رامنځته شي، د هغه وجدان په تشویش کې شي، فکرونه به يې خپاره شي، او وېره به يې را گير کړي، بهرنۍ وېره او داخلي اندېښنه به ورته راټول شي چې د هغې د تفصيل بيان غير ممکن دي، دا ډول خلک، که چېرې ځينې طبيعي اسباب ورته پېښ نشي چې ډېر تمرين ته اړتيا لري، د دوی ځواک به له منځه لاړ شي او اعصاب به يې په تشویش

کې شي، د ايمان د نه شتون له مخې چې صبر باندې ټينگار کوي، په ځانگړې توگه په بحراني حالاتو او غمجنو او ځورونکو حالاتو کې.

نو صالح او فاجر، مومن او کافر، د اکتسابي زړورتيا په ترلاسه کولو کې شريک دي، او په هغه غريزه کې چې ويږه کموي او اسانوي يې، مگر د مومن ځانگړتيا په دې کې ده چې هغه د قوي ايمان، صبر، او پر الله تعالى باندې د توکل، اعتماد، او د ثواب د تمې له مخې توپير لري، دا هغه شيان دي چې د هغه شجاعت زياتوي، او د ويږې بار کموي، او ستونزې ور باندې اسانه کوي، لکه څنگه چې الله تعالى فرمايلي دي:

(إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنْ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ)

(إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنْ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ)

که تاسو یې چې په تکلیف کې یئ، نو بې شکه هغوی (هم) په تکلیف کې یري، لکه څنگه چې تاسو په تکلیف کې یئ او تاسو له الله نه د هغه څه امید لرئ چې هغوی یې امید نه لري). (سورة النساء: آية 104). هغوي ته د الله تعالى مرستې، ځانگړې ملاتړ او مدد حاصلېږي چې د وېږې له منځه وړونکې دي. او الله تعالى فرمايي:

(واصبروا إن الله مع الصابرين)

(واصبروا إن الله مع الصابرين)

(او صبر کوئ، بې شکه الله د صبر کوونکو ملگری دی). (سورة الأنفال: آية 46)

۲- او د هغو اسبابو څخه چې اندېښنه، غم او اضطراب له منځه وړي، له خلکو سره په قول او عمل کې ښه کول، او هر ډول نیک عملونه دي، او دا ټول خیر او احسان دي، او د دې په واسطه الله پاک له صالحانو او فاجرانو څخه هر یو څخه په اندازه اندېښنې او غمونه لرې کوي، خو مؤمن تر ټولو بشپړه برخه او حصې لرونکی دی، او هغه د دې حقیقت له مخې توپیر لري چې د هغه نیک عملونه د اخلاص او د اجر په تمه له مخې شوي دي.

نو الله تعالى د هغه لپاره د ښېگنې او نیکو کارونو ترسره کول اسانه کوي، ځکه چې د خیر رسولو هیله لري، او د هغه د اخلاص او د اجر غوښتلو له امله له هغه څخه سختی لري کوي، الله تعالى فرمايي:

(لا خير في كثير من نجواهم إلا من أمر بصدقة أو معروف أو إصلاح بين الناس ومن يفعل

ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه أجراً عظيماً)

لا خير في كثير من نجواهم إلا من أمر بصدقة أو معروف أو إصلاح بين الناس ومن) (يفعل ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه أجراً عظيماً)

هيڅ خبر نشته د هغوی په ډېرو پټو مشورو کې مگر هغه څوک چې حکم وکړي د صدقي کولو، یا د نېکۍ کولو، یا د خلقو په مینځ کې د اصلاح (روغې) کولو، او هر څوک چې دغه کارونه د الله د رضا لټولو لپاره وکړي، نو ژر ده چې هغه ته به مونږ ډېر لوی اجر (ورکړو). (سورة النساء: آية 114)

الله تعالی فرمایي چې دا ټولې چارې د هغه چا لپاره خیر دي چې دا ورڅخه صادر شوي وي. خیر، خیر راوړي او شر له منځه وړي. او هغه مومن چې له الله تعالی څخه اجر غواړي، هغه ته به لوی اجر ورکړي، او د لوی اجر له جملې څخه: د اندېښنو، غمونو، کړاو او داسې نورو شیانو لرې کول دي.

فصل

د اضطراب د لرې کولو د اسبابو له جملې څخه چې عصبي فشار څخه را منځته کېږي، او زړه د ځینو ناخوالو شیانو څخه مصروفوي: ځان په ګټور کار یا علم باندې بوختول دي. دا کار زړه د هغه څه په اړه چې هغه یې د اضطراب حال ته رسولی دی، منصرف کوي. نو ممکن لدې سره هغه اسباب هېر کړي چې د هغه د اندېښنې او غم لامل شوي و، نو له دې کبله د هغه روح خوشحاله او فعالیت یې ډېر شو، او دغه سبب د مومن او غیر مومن تر مینځ مشترک دی. خو مؤمن د خپل ایمان، اخلاص او اجر له مخې د هغه علم سره چې خپله یې زده کوي او یا یې نورو ته ورزده کوي، او په هغه نېک کار کې چې ترسره کوي یې، که هغه عبادت وي، نو عبادت ده، او که هغه د دنیاوي کار وي یا یو عادت وي، نو دغه کار د ښه نیت سره مل وي، او موخه یې له دې کار څخه دا وي چې د الله تعالی په اطاعت کې ورسره مرسته وکړي، او دغه کار د اندېښنې، غم او خپګان په لرې کولو کې مؤثره اغیزه لري، نو څومره انسانان د اضطراب او دوامداره کړاونو سره مخ شوي دي، او مختلف ناروغۍ باندې اخته شوي دي، نو د دوی اغیزمن درملنه (د هغه سبب هېرول دي چې هغه یې ځورولی او اندېښمن کړی دی، خپل ځان باید په مهمو کارونو کې بوخت کړي).

په کار ده کوم کار چې کوي باید داسې کار وي چې روح او نفس ورسره آرام ومومي او شوق یې ورسره وي، نو په دې سره احتمال لري چې ګټور هدف ته ورسېږي، و الله اعلم.

هغه څه چې اندېښنه او اضطراب له منځه وړي، دا ده چې خپل ټول فکر د نن ورځې په کار متمرکز کړي، او د راتلونکي لپاره د اندېښنې او د تېرو وختونو له غم څخه یې لرې وساتي. له همدې امله پیغمبر صلی الله علیه وسلم له اندېښنې او غم څخه په الله تعالی پناه

غوښته (په هغه حديث کې چې بخاري او مسلم روايت کړي دي)، نو لدې کبله په تېرو مسايلو باندې چې بېرته راگرځېدل يې ممکن نه وي غم او اندېښنه هېڅ گټه نه کوي، او هغه اندېښنه چې د راتلونکي له وېرې له امله رامېنځته کېږي ممکن د زيان باعث وگرځي، نو بنده بايد په خپل عصر او زمانه کې ژوند وکړي، خپل جدېت او هڅې د خپلې ورځې او خپل اوسني وخت د بڼه کولو لپاره راتولې کړي، ځکه چې په دې باندې د زړه جمع کول او راتلول د کارونو د بشپړېدو سبب گرځي، او بنده د اندېښنې او غم څخه تسلي ترلاسه کوي. کله چې به رسول الله صلى الله عليه وسلم دعا کوله يا به يې خپل امت ته د دعا لارښوونه کوله، نو هغه به د الله تعالى څخه د مرستې په غوښتلو باندې ټينگار کولو، او د هغه د فضل اميد لرلو ته به يې هڅول، ترڅو هغه څه ترلاسه کړي چې د هغې غوښتنه يې کوله. او هغه څه بايد پرېښودل شي چې د هغې د دفع کولو لپاره دعا کوي، ځکه چې دعا د عمل سره تړاو لري، بنده د هغه څه لپاره هڅه کوي چې په ديني او دنيايي چارو کې ورته گټه رسوي، او له خپل رب څخه د خپل هدف د برياليتوب غوښتنه کوي، او له هغه څخه مرسته غواړي، لکه څنگه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: **(أحرص على ما ينفعك واستعن بالله ولا تعجز، وإذا أصابك شيء فلا تقل: لو أني فعلت كذا كان كذا وكذا، ولكن قل: قدر الله وما شاء فعل، فإن لو تفتح عمل الشيطان)**

«په هغه څه ټينگار وکړه چې گټه درته رسوي او د الله تعالى نه مرسته وغواړه، او مه کمزوری کېږه، که چېرته درته څه - زيان - ورسېده نو داسې مه وايه: که چېرته مې داسې کړي وای، نو داسې او داسې به شوي وو، خو ووايه: د الله تقدير دی او هغه چې څه غوښتل هغه يې وکړل؛ ځکه د (که چېرته) کلمه د شيطان کرښې پرانيزي». (مسلم روايت کړی دی). نو هغه صلى الله عليه وسلم په هر حالت کې د ګټورو چارو په تعقيب کې هڅو باندې امر کړی، او د الله تعالى څخه مرسته غوښتل او هغو ضعفونو ته نه تسليمېدل چې زيان او لټې ترې پيدا کېږي، او تېرو وختونو او ترسره شوو چارو ته نه تسليمېدل، او د الله تعالى قضاء او قدر مشاهده کول.

او چارې يې په دوو ډولو وېشلې دي: يو هغه دي چې بنده کولی شي د هغې ترلاسه کولو لپاره هڅه وکړي او يا د هغه څه هڅه وکړي چې هغه ترې حاصلېدلی شي، او يا يې منع کولی شي او يا پکې کموالی راوستلی شي، نو په دې کې بنده خپله هڅه کوي او له خپل رب څخه مرسته غواړي. او بل ډول هغه دي چې دا کار په کې ممکنه نه دی، نو بنده د دې کار په مقابل کې بايد ډاډمن، مطمئن او تسليم اوسي، او په دې کې شک نشته چې د دې اصل مراعات کول د خوښۍ او د اندېښنې او غم لري کولو سبب گرځي.

د سيني د پراخيدو او ډاډمنېدو يو له سترو لاملونو څخه (د الله ډېر ذکر کول دي)، ځکه چې دا د سيني د پراخيدو او ډاډمنېدو او د هغې د اندېښنې او غم په لرې کولو کې ډېر ښه اغېز لري، الله تعالیٰ فرمايي:

(أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ)

(أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ)

خبر دار چې زړونه يوازې د الله په ذکر آرام نيسي). (سورة الرعد: آية 28) نو د الله تعالیٰ ذکر کول د دې هدف په ترلاسه کولو کې خورا لوی اغېز لري، کوم چې د ذکر ځانگړتيا بلل کېږي، او هغه اجر او ثواب دی چې بنده يې تمه لري.

همدا راز، د الله تعالیٰ د ښکاره او پټو نعمتونو پيژندل او يادولو سره، الله تعالیٰ اندېښنې او غمونه لرې کوي، او بنده د شکر کولو لپاره هڅوي، کوم چې تر ټولو لوی او لوړ مقام دی، حتی که بنده د فقر، ناروغۍ، او يا د نورو آفتونو په حالت کې وي. نو که هغه د الله تعالیٰ نعمتونه - چې بې شمېره دي - له هغو کړاونو سره پرتله کړي چې هغه ته رسېدلي دي، دغه کړاونه د هغو نعمتونو سره په پرتله کولو کې هيڅ فيصدي نه لري او د مقايېسې وړ نه دي.

بلکه، که الله تعالیٰ بنده په بدبختيو او مصيبتونو سره و آزمويي، او هغه (بنده) د صبر، قناعت او تسليمۍ دنده ترسره کړي، نو د هغې شدت به اسانه، او پيټی به يې سپک شي، او د بنده هيله د دې مصيبتونو د صبر کولو اجر او ثواب او د الله تعالیٰ عبادت د ترسره کولو له لارې د صبر او قناعت دنده ترسره کول، ترخه شيان ورته خواره کېږي، او د اجر خوږوالي په خاطر د صبر تريخوالی هېروي.

په دې حالت کې يو له خورا گټورو شيانو څخه دا ده چې هغه څه وکاروي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم موږ ته په صحيح حديث کې لارښوونه کړې ده چې فرمايي: (انظروا إلى من هو أسفل منكم ولا تنظروا إلى من هو فوقكم فإنه أجدر أن لا تزدروا نعمة الله عليكم)

«له ځانه ښکته کسانو ته وگورئ او له ځانه پورته کسانو ته مه گورئ، ترڅو چې د الله تعالیٰ نعمت ځانونو باندې سپک او لږ و نه گڼئ». (بخاري روايت کړی) که بنده دا ستره ملاحظه د خپلو سترگو په وړاندې کېږدي، نو هغه به وويني چې هغه د روغتيا او هغه څه چې هغې پورې تړلي دي، او د رزق او هغه څه چې هغې پورې تړلي دي، د ډېرو خلکو څخه مخکې دی او اوچت دی، که حالت او وضعیت يې څومره هم ناسم وي، نو په دې کار سره به د هغه اضطراب، اندېښنه او غم له منځه لاړ شي، او د الله تعالیٰ په نعمتونو سره به يې خوښي زياته شي، د هغه کسانو په تناسب چې هغوی له هغه څخه ښکته دي.

هر څومره چې يو بنده د الله تعالى په ښکاره او پټو نعمتونو، ديني او دنياوي نعمتونو کې فکر کوي، هغه به وگوري چې رب يې هغه ته ډېر خیر ورکړی او له هغه څخه يې ډېر شر لرې کړی دی، نو پرته له شک څخه چې دغه کار اندېښنې او غمونه لرې کوي، او د نېکمرغۍ او خوښۍ باعث کېږي.

فصل

له هغو اسبابو څخه چې د خوښۍ موجب گرځي او اندېښنې او غمونه لرې کوي، د هغو لاملونو د لرې کولو هڅه کول دي چې د اندېښنې باعث گرځي، او هغه لاملونو ترلاسه کول دي چې د خوښيو باعث گرځي، او هغه په دې شکل چې تېر شوي سختۍ بايد هيرې کرل شي کوم چې د هغې مخنيوی نه شي کېدلی، او بايد پوه شي چې د ذهن بوختول پر تېر شوي سختيو باندې بې گټې او محال دي، او دا حماقت او لېوښتوب دی، نو هغه د خپل زړه سره مبارزه کوي ترڅو د تېرو سختيو او کړاونو په اړه فکر کولو څخه ډډه وکړي، او همدارنگه د خپل زړه سره مبارزه وکړي چې د راتلونکي فقر، وېرې او نورو کړاونو په اړه هغه د اندېښنې څخه لرې وساتي، کوم چې تصور کوي چې ممکن په راتلونکي ژوند کې به ورته پېښ شي. هغه پوهيږي چې راتلونکي چارې د خير او شر، هيلې او دردونو له پلوه نامعلومې دي، او دا د لوی او حکمت لرونکي الله تعالى په لاس کې دي، بندگانو په لاس کې هيڅ نشته پرته له دې چې د دوی د خير په ترلاسه کولو او د زیانونو د له منځه وړلو لپاره هڅه وکړي، بنده پوهيږي چې که هغه خپل ذهن د خپلو چارو د راتلونکي په اړه له خپلې اندېښنې څخه واړوي او د هغې په سمبالولو او اصلاح کې په خپل رب تکیه او توکل وکړي، هغه به يې حل کړي، او د هغې په اړه به ډاډ ترلاسه کړي، نو که هغه دا کار وکړي، زړه به يې ډاډمن شي، وضعیت به يې ښه شي، اندېښنه او اضطراب به له هغه څخه لرې شي.

د راتلونکي شیانو د ملاحظه کولو لپاره يو له خورا گټورو کارونو څخه دا ده چې دغه دعا وکارول شي، کوم چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به ویل: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ».

«يا الله! دين مي راته اصلاح کړه؛ هغه چې زما د چارو ساتنه په کې ده، دنيا مي راته اصلاح کړه؛ هغه چې زما ژوند په کې دی، آخرت مي راته اصلاح کړه؛ چېرته چې زما ورگرځېدل دي، او ژوند راته د هرې ښې گټې د زیاتوالي سبب وگرځوه، او مرگ راته له هر شر څخه د خلاصې سبب وگرځوه». (مسلم روايت کړی دی). او همدارنگه د هغه صلی الله علیه وسلم ارشاد دی: (اللهم رحمتك أرجو فلا تكلني إلى نفسي طرفة عين وأصلح لي شأني كله، لا إله إلا أنت)

(اې الله! زه ستا د رحمت هيله لرم، نو ما د سترگو د رپ په اندازه هم ځان ته مه پرېږده، او زما ټولې چارې سمې کړه، له تا پرته بل معبود نشته). (ابو داود په صحيح سند

سره روایت کړی). که بنده دغه دعا د زړه د حضور او په اخلاص سره ووايي، کوم چې د هغه ديني او دنيوي راتلونکي ښه والی پکې شامل دی، او د دې ترلاسه کولو لپاره خپلې هڅې هم جاري وساتي، الله تعالى به د هغه لپاره هغه څه پوره کړي چې هغه يې غواړي او هيله يې لري او د هغې لپاره يې کار او زيار وېستلی وي، پرته له شک څخه الله تعالى به يې ورکړي، او د هغه اندېښنې به په خوشحالی او خوښۍ بدلې شي.

فصل

او د اضطرابونو او اندېښنو د له منځه وړلو لپاره يو له گټورو لارو څخه دا ده چې که چيرې بنده کومه ستونزه يا کړاو تجربه کړي، نو هغه بايد د دې ستونزې تر ټولو بدې احتمالي پايلې په پام کې ونيسي او خپل ذهن د دې احتمالاتو لپاره چمتو کړي، نو کله چې دې ته تيار شو، بايد هر څومره چې امکان لري ستونزې دې کمې کړي، د دې چمتوالي او هڅو په مرسته، د هغه اندېښنې او خپګانونه له منځه ځي، او دغه هڅې د بنده لپاره د گټو د جلبولو او د ضررونو د مخنيوي لپاره آسانه لار ده.

که کله د وېرو، ناروغيو، فقر او بې وزلۍ سببونه هغه باندې راشي، او له محبوبو شيانو څخه محروم شي، نو هغه بايد دا په ارامۍ استقبال کړي او خپل ځان دې حالت سره عادت کړي، بلکې تر هغه حده چې ممکنه وي، ځکه چې د ځان عادتول په نامساعدو شرايطو کې، پېښ شوي ستونزې او کړاوونه کموي او د سختۍ شدت يې هم کمېږي، په ځانگړې توګه که چيرې هغه د خپل توان په اندازه ستونزې دفع کړي، نو په دې حالت کې د ځان عادتول او گټورې هڅې کول چې د بدبختيو په اړه اندېښنې ليرې کړي، يو ځای کيږي، هغه بايد خپل ځان کې د کړاوونو په مقابل کې د مقاومت حس تجديد کړي، او په دې عمل کې خپل باور او اعتماد په الله باندې وساتي، او په دې کې شک نشته چې دغه کارونه لويې گټې لري، چې د خوښۍ او زړه خوشحالی سبب گرځي، سربېره پر دې چې بنده په دې کړنو کې د عاجل او آجل ثواب هيله لري، او دا يوه تجربه شوې خبره ده، او هغه خلک چې دغه پېښې يې تجربه کړي دي ډېر دي.

فصل

او د زړه د عصبي ناروغيو لپاره، او حتی د جسماني ناروغيو لپاره هم تر ټولو لوی علاجونه دا دي چې: زړه قوي وي او د بدو فکرونو لخوا راوړل شوي خيالاتو او وهمونو باندې نه خفه کېدل او نه ورته غبرگون ښودل دي. او غصه او ګوډې د کړاوونو له اصلي لاملونو څخه دي، او که چا د بدبختيو د پېښو او د خوښيو د له منځه تللو په اړه اټکل وکړ، هغه په غمونو، خپګانونو، د زړه او جسماني ناروغيو، او عصبي انهيار کې ښکېل کېږي چې هغه بيا خپلې بدې اغېزې لري، چې خلکو د هغې ډېر زياتونه ليدلي دي.

نو کله چې زړه پر الله اعتماد او توکل وکړي، او د وهمونو او بدو خیالاتو په مقابل کې تسلیم نشي، او په الله باندې اعتماد ولري او د هغه د رحمت او فضل طمع ولري، نو په دې سره له هغه څخه غمونه او خپګانونه لرې کېږي، او د زړه او بدن ډېرې ناروغۍ له منځه ځي، او زړه ته هغه ځواک، خوشحالي او مسرت تر لاسه کېږي چې نه شي بیان کېدلی، نو څومره روغتونونه د وهمونو او خرابو خیالونو ناروغانو څخه ډک دي، او څومره دغو موضوعاتو پر ډېرو قوي خلکو باندې تاثیر کړی دی، سربېره له ضعیفانو څخه، او څومره دغه کارونه د احمقۍ او جنون سبب شوي دي، نو محفوظ هغه کسان دي چې الله په خپل رحمت او توفیق سره محفوظ ساتلي او د نفس سره په مبارزه کې یې بریا او توفیق ورکړی وي، ترڅو د زړه د پیاوړتیا لپاره ګټور اسباب پیدا کړي چې اضطرابونه ورڅخه دفع کړي، الله تعالی فرمایي:

(ومن يتوكل على الله فهو حسبه)

(ومن يتوكل على الله فهو حسبه)

او څوک چې پر الله توکل وکړي نو همغه ورته بسنه کوي. (سورة الطلاق: آية 3) یعني الله تعالی په ټولو دیني او دنيوي چارو کې چې هغه ته مهمه ده کافي دی.

نو هغه څوک چې پر الله توکل کوي، د هغه زړه قوي وي او وهمونه پر هغه اغیز نه کوي، او پېښې هغه نه پرېښانه کوي، ځکه چې هغه پوهېږي چې دا د نفس ضعف او د وېرې او کمزورتیا له امله دي چې حقیقت نه لري، او هغه پوهېږي چې الله هغه کسان چې پر هغه توکل کوي په بشپړه توګه د هغه کفایت کوي، نو په الله باور لري او د هغه په وعدې اطمینان لري، نو لدې کبله د هغه غم او اضطراب لږې کېږي، او سختۍ یې په آسانی، او غم یې په خوښۍ، او وېره یې په امن بدلوي. نو موږ د الله تعالی څخه د صحت او د زړه د قوت او ثابت پاتې کېدو دعا کوو، او د کامل توکل غوښتنه کوو چې الله یې خپلو بندګانو ته د هر ډول خیر او د هر ضرر او زیان د دفع کولو ضمانت ورکړی دی.

فصل

13- او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې قول کې: (لا يفرک مؤمن مؤمنة إن کره منها خلقاً رضي منها خلقاً آخر)

«مومن سړی دې له مؤمنې ښځې کرکه نه کوي، که د هغې یو خوی یې نه خوښېده، بل به یې خوښ شي». (مسلم روایت کړی دی). دوه سترې ګټې:

لومړۍ ګټه: د ښځې، کورنۍ، ملګري، او تعامل کوونکې، او هر هغه څوک چې له تاسو سره اړیکه او تړاو لري، د تعامل لپاره لارښوونه، او دا چې تاسو باید خپل ځان ته عادت ورکړئ او پوه شئ چې هر چا کې به یوه نیمګړتیا، عیب یا څه شی وي چې تاسو یې نه

خوښوئ، که داسې څه دي ومومند، نو د دې پرتله کولو لپاره بايد هغه څه ته پام وکړئ چې تاسو ته لازمي يا مناسب دي، لکه د اړيکو قوي کول او د مينې د ساتلو اړتيا، او د هغه بڼه ځانگړتياو او اهدافو ته په يادولو سره، د بډيو څخه سترگي پټول او د بڼېگنو په نظر کې نيول، ترڅو ملگرتيا او اړيکه دوام وکړي، او ستاسو لپاره بشپړه آرامي حاصل شي.

دويمه گټه: د غم او اضطراب له منځه وړل، د صفا پاتې کيدل، او د واجب او مستحب حقوقو پر ځای کولو باندې دوام: او د دواړو ترمنځ د آرامۍ ترلاسه کول، نو څوک چې د دې لارښوونې څخه پيروي نه کوي چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم يادونه کړې ده - بلکې برعکس، خرابيو ته پام وکړي او د بڼېگنو څخه سترگي پټې کړي - نو بې له شکه هغه ته به خپل ګان ورسېږي، او د هغه چا ترمنځ چې ورسره اړيکه لري د مينې اړيکې به خرابې شي، او ډېر حقوق چې هر يو بايد پرې پاملرنه وکړي له منځه ځي.

او ډېری خلک چې لوړ همت لري، خپل ځانونه د آفتونو او مشکلاتو په وخت کې د صبر او آرامۍ لپاره عادت کوي. خو کله چې د کوچنيو او ساده مسایلو سره مخ شي، خپه کېږي او صفا ژوند يې گډوډيږي، او دا د دې لپاره دی چې هغوی خپل ځانونه د لویو مسایلو لپاره عادت کړي، خو د کوچنيو مسایلو لپاره يې داسې نه دي ترسره کړي، چې له دې سره د هغوی آرامۍ ته زیان رسېږي او په راحتی يې منفي اغیزه لري، خو پریکنده او هوښیار کسان خپل ځانونه د لږ او لوی مسایلو لپاره عادت کوي، او له الله څخه د مرستې غوښتنه کوي، او غوښتنه کوي چې دوی خپلو نفسونو ته یوازې پرې نږدې، نو په دې توگه د کوچنيو مسایلو سره په آسانی مخامخ کېږي لکه څنگه چې د لویو مسایلو سره په آسانی مخامخ کېږي. او زړه يې ارامه او نفس يې مطمئن پاتې کېږي او په آرامۍ سره ژوند کوي.

فصل

عاقلاً انسان پوهېږي چې د هغه صحيح ژوند، هغه ژوند دی چې د خوښۍ او آرامۍ ژوند وي، او دا چې هغه ډېر لنډ دی، نو هغه نه بايد خپل ژوند د غمونو او کړاوونو سره نور هم لنډ کړي، ځکه دا د صحيح ژوند ضد دی، هغه خپل ژوند دې ته نه ورکوي چې ډېره برخه يې د غمونو او کړاوونو په لاره تېره شي، په دې کې د نېک او بد انسان ترمنځ هيڅ توپیر نشته، خو مومن ته په دې ځانگړتيا کې ډېر لوی عاجل او اجله برخه او گټه ده.

او دا هم بايد وکړي چې کله هغه ته کوم ناخواله ورسېږي يا هغه څه چې ترې وېره لري، هغه دې د نورو ديني او دنيوي نعمتونو سره چې ورته حاصل شوي، او هغه ناخواله چې ورته پېښ شوي دې پرتله کړي، نو کله چې هغه سره پرتله کړي، نو واضح خبره ده چې هغه ډېر نعمتونه چې ورسره دي، او هغه څه چې ورسره ناخواله شوي، کمزوري او هيڅ نه ښکاري.

او همدارنگه هغه بايد د هغه څه پرته وکړي چې له هغې څخه د زيان رامنځته کېدو وېره لري، او د هغه گڼ شمېر احتمالاتو سره چې د هغې څخه د سلامتي لپاره شتون لري، نو هغه بايد کمزوري احتمالات پرې نږدې چې د ډېرو قوي احتمالاتو پر وړاندې غالب شي، او په دې توگه يې غم او وېره لرې کېږي، هغه بايد خپل ځان د هغو احتمالاتو سره چې ممکن ورته پېښ شي تيار کړي، او د هغه څه لپاره چې نه دي پېښ شوي، هڅه دې وکړي چې له هغې څخه دې ځان وساتي، او د هغه څه لپاره چې پېښ شوي، په رفع کولو يا کمولو کې هڅه وکړي.

او د گټورو شيانو څخه دا ده چې پوه شي چې تاته د خلکو زيان رسول، په ځانگړې توگه په بدو خبرو کې، تاسو ته زيان نه رسوي بلکې هغوی ته زيان رسوي، پرته له دې چې تاسو خپل ځان په دې فکر کې بوخت کړئ او دې ته اجازه ورکړئ چې ستاسو احساساتو باندې تسلط پيدا کړي، نو په دې حالت کې دا تاسو ته هم زيان رسوي لکه څنگه چې هغوی ته زيان رسوي، خو که تاسو ورته پام و نه کړ، نو تاسو ته به هېڅ زيان ونه رسېږي.

او پوه شه چې ستا ژوند ستا د فکرونو تابع دی، که چېرې ستا فکرونه د هغو شيانو په اړه وي چې ستا لپاره د دين يا دنيا په برخه کې گټه لري، نو ستا ژوند به خوشحاله او نېکمرغه وي، او که نه، نو موضوع به بيا برعکس وي.

او د غم د لرې کولو لپاره له ټولو گټور څيز هغه څه دی چې خپل ځان ته عادت ورکړي چې شکر يوازې له الله نه وغواړي، که چېرې ته هغه چا ته بښگڼه وکړي چې تاباندې حق لري يا هغه چا ته چې حق نه لري، نو پوه شه چې دا يو ډول معامله ده چې ته يې له الله سره کوي. نو د هغه چا له شکر څخه بهي پروا اوسه چې ورباندې انعام کړی، لکه څنگه چې الله تعالی د خپلو ځانگړو خلقو په حق کې فرمايي:

(إِنَّمَا نُنْعِمُكُمْ لَوْحَةً لَّا نَزِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا)

(إِنَّمَا نُنْعِمُكُمْ لَوْحَةً لَّا نَزِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا)

وايي) موږ يوازې د الله د مخ لپاره خواږه درکوو، نه له تاسې بدله غواړو او نه مننه

((تشکري)). (سورة الإنسان: آية 9)

او دا په ځانگړې توگه د کورنۍ او اولادونو سره په معاملي کې څرگندېږي، او د دې سره چې ستا اړيکه ورسره څومره قوي وي، نو کله چې خپل ځان ته عادت ورکړي چې بدۍ له هغوی څخه لرې کړي، نو ته به آرام شي او خپله ارامتيا به ترلاسه کړي، او د آرامۍ يو لامل دا دی چې فضایل واخلي او پر هغو د رواني هڅونې له مخې عمل وکړي، پرته له هغه تکلف څخه چې ته يې په اړه فکر کوې، او ته د فضيلت په ترلاسه کولو کې مايوسه خپلې لارې ته راستنېږي، ځکه چې کړه لار دی انتخاب کړې ده، او دا د حکمت څخه ده چې ته له کړاوونو

څخه صفا او خواره شيان جوړ کړي، نو په دې توګه د خوندونو صفايي ډېرېږي او کړاوونه له منځه ځي.

ګټورې چارې په ذهن کې وساته او د هغو د ترلاسه کولو لپاره کار وکړه، او زيان رسوونکو شيانو ته پام مه کو، ترڅو د هغو لاملونو څخه چې د انديښنې او غم سبب ګرځي، خپل پام واړوي، او د راحتې او د نفس د تمرکز په مرسته د مهمو چارو ترسره کولو ته توجه وکړه.

او د ګټورو شيانو څخه دا هم ده چې کارونه په وخت سره بشپړ شي، او راتلونکي لپاره ځان فارغ کړي، ځکه چې که کارونه په وخت نه وي ختم شوي، نو پخواني پاتې کارونه به له نوو کارونو سره يوځای شي، او فشار به يې ډېر شي، خو که ټولې چارې په خپل وخت سره حل کړي، نو راتلونکي کارونو به په قوي فکر او عمل ترسره کړي.

ته بايد د ګټورو کارونو تر ټولو مهم انتخاب کړي، او د هغه څه ترمنځ توپير وکړي چې ستا روح ورته تمايل لري او هغه څه چې ته يې په کلکه غواړي، ځکه چې د هغې برعکس د ستړيا، تنګيږدا او کړاو لامل کېږي، پدې کې د صحيح فکر او مشورې څخه مرسته وغواړه، ځکه چې هغه څوک چې مشوره کوي هېڅکله به پښېمانه نه شي، هغه څه چې غواړي يې ترسره يې کړه، په دقت سره يې وڅيړه، او که مصلحت يې ثابت شو او اراده دې وکړه، نو په الله توکل وکړه، ځکه چې الله تعالی توکل کوونکي خوښوي.

والحمد لله رب العالمين.

وصلی الله علی سيدنا محمد و علی آله وصحبه وسلم.

3	د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې
3	ليکوال
3	شيخ عبد الرحمن بن ناصر سعدي (رحمه الله)
3	سريزه
6	د ليکوال سريزه
7	فصل
11	فصل
12	فصل
13	فصل
14	فصل
15	فصل
16	فصل
17	فصل